

Nro. 13.

A' FELS. CSASZARNAK ÉS A. KIRALYNAK
KEGYELMES ENGEDELMÉBŐL.

Indúlt Bétsből, Pénteken Februarius 14 - ik napján
1806 - ik esztendőben..

B é t s.

*A' Cs. Kir. fegyveres seregeknél ilyen vál-
tozások és előmenetek történtek: —*

Penzióra botsáttattak:

A) Morvai és Sleziai Komandirozó Generá-
lis és Fegyvertármester Gróf *Kaunitz - Rietberg*
Wenczel.

B) Feldmarschallieutenantok: Hertzeg *Auers-*
berg; Báró *Riese*; *Ott* úr; Plaueni XIV-ik Hein-
rich *Reusz* H. tzege; Báró *Mylius*; *Jellachich* Fe-
rentz úr; Báró *Auffenberg*; Báró *Sebottendorf*;
Motzen úr; Báró *Skal*; *Moitelle* úr; Báró *Lat-*
termann.

C) **Generál-Majorok** : Gróf *Wratislaw*; *Maitthany* úr; Gróf *Goguelas*; *Guggenthal*i *Gugg* ur; Gróf *Wilczek*; Gróf *Carneville*; *Vogel* úr; *Rouszeu* úr; *Werner* úr; Báró *Bolcza*; *Wilhelmi* úr; Báró *Augustinecz*; *Neudenbergi* *Schrökinger* úr; Gróf *Kollonics*; Báró *Stephais*; Báró *Dinnersberg*; Princz *Rohán Károly*; *Johnson* úr; *Tersich* ur; Gróf *Khevenhiller*; Gróf *Hadik*; Báró *Leoven*; Gróf *Strasoldo*; *Högel* úr; *Zschock* úr; Báró *Billenberg*; *Hillinger* úr; *Soudaine* úr; Gróf *Clawecz-Briant*; *Keszler* úr; *Lippe* úr; *Sticker* úr; *Spangen* úr; *Thelen* ur; Gróf *Caramelli*; Gróf *Mercandin*.

D) **Obersterek** : *Le Loup* ur a' *Jordis R.böl*; *Tige* ur a' *Levenehr Drag. Reg.böl*; *Kengyel* ur a' *Szluini Határ Reg.böl*; *Rüffer* ur a' *Károly Fő H. tzeq Gyal. Reg.böl*; *Macdermotte* ur a' *Nassau Vasas Reg bö*l (a' négy első General-Majori rangal).

E) **Oberstlieutenantok** : *Müller* úr az *O' Reilly Könyű Lovas Reg bö*l; *Schmid* úr a' *Ferdinánd Fő Hertzeg Huszár R.böl*; *Buchholdi Neumann* ur a' *Hessen Homburgéböl*; Gróf *Mier* a' *Károly Fő H. tzeq Ulánus R.böl*; *Reinhercz* ur a' *Császár Vasas R.böl* (ezen utolsó Obersteri ranga).

F) **Máiorok** : *Münczburgi Kramer* Ur a' *Nassau Vasasai közzül*; *Donner* ur a' *Lotharingiai Károlyéi közzül* (ez Oberstlieutenanti rangal); *Josich* ur a' *Jelachich Gyal. Reg.böl*.

(Az előmenetek a' jövő árkusban következnek.

Béts városának Magistrátusa egy szolennis *Követtséget* küldött e. h. 19 kén a' *Frantziáknak*

itt létek alatt teljes hatalommal fe'ruháztatva volt Udvari Biztoshoz Grof *Wrbna* ur ő Exc.jához. A' Követtséget a' Polgármester Cs. Kir. Tanácsos *Wohllében* ur vezette, a' ki is ezen Grófnak azon szolgálatait, a' mellyek által magát *Béts* városa eránt a' terhes környülállások között és sok féle nemü fontos tekintetekben érdemesítette, háládatossággal megköszönvén, a' Bétsi betsületből való polgári juft és itt lévő házának az adó alól való felszabadulását illető Diplomát, a' város háládatossága megbizonyításául által adta ő Exc.jának.

M a g y a r O r s z á g.

A' következendő betses levelet a' mellette lévő meg betsesebb versezetekkel egyetemben, noha az akkori állapot nállunk már most egészen különböző ábrázatba öltözött is, tsakugyan méltónak itéltük a' kinyomtattatásra, tudván azt, hogy véllünk egygyütt kedves Olvasóink is víg szívvel szemlélik már most a' vezedelemnek elenyészése után ezen sorokban azt, hogy miként buzgott hazánkfiainak e ekben a' vitézi vér akkor, midön ideje volt, 's miként buzdittatott azok által, a' kik a' közönség' hajlandóságát a' környülállások szerént kormányozni tudják és akarják:

„*Nagy Károly* Jan. 13 kán. Hogy nem annyira a' kéntelenség, és a' kész vezedelem látásából, mint a' tiszta Hazaszeretetiből származott Hazafiúság indította legyen ezen Nemes Szathmár Vármegyének Rendeit a' Haza óltalmára tett nagy készülleteire: azt az is eléggé megbizonyítja, hogy itten már a' Nemes Insurrectió oly kar-

ba van, hogy mihelyt a' szükség, és jó Fedelmek kívánják, egy két szempillantásba is készek kiállani, és a' hova parantsolatot vesznek, útnak indulni. A' jó Tisztviselőknek, különösen pedig a' Főb Tisztviselőink fáradhatatlan serénységeknek a' gyümöltse ez: Semmi egyébujságunk — a' változó, 's nedves időkön kívül nintsen: de bár ezek is elmúlnának már valahára. — Egynehány fontos verseket ajánlok itten a' Kurirnak a' közönségessé való tétel végett:

Serenissimo Ferdinando V. Cæs. Reg. Hæreditario & Coronæ Principi, nomine Comitatus Zemplén, Antonius Szirmai Senex Poëta, dum jam quintum Regem suum veneraretur:

Ferdinande! tuis es quam bene creditus Hunnis,

Finibus Aufriacis, dum ferus hostis adest.

O! Nostris melius succede Parentibus hospes,

Pro muris nostræ pectora gentis habe.

Ibimus, & pro te moriemur, in arma ruemus,

Unicus ex nobis usque superstes erit.

Tunc Orbis tumulo scribet: jacet Hunnus, et illa

Prodiga Gens animæ, Regis amansque sui.

Fallor! id eveniet nunquam, sed robore nostro

Stabis defensus, Rexque perennis eris.

Tornán, Jan. 15-kén. A' Morva Országból honnyokba igyekező Fels. Orosz Cs. seregek múlt napokban Nemes Torna V. gyén öt szakaszokban menterek keresztül. — Minden tsapatnak két stációja volt, és egy szünnapot tartott. Dítsekedhetünk közönségesen, hogy ámbár az előre elterjedt kedvetlen hírek igen elrettentették a' la-

kosokat, mindazonáltal meneteleknek egész ideje alatt leg kisebb excessus sőt csak szóbeli vetekezés sem történt, viszont a' Megyebéli lakosok sem adtak valamelly panaszra alkalmatosságot. — A' seregnek köznépe illendően ki elégitetvén azonnal le nyugodott, semmi éjjeli strázsákra nem vala szükségünk; a' tisztek pedig elsőtől utólsóig barátságos el fogadásokat egész emberséggel 's betsülettel viszszonezták. — Egy szóval: nem is képzelhetjük volna, hogy egy illy' számos Hadi sereg olly rendel 's olly különös maga viseletével utazhasson. Mi mindent el követtünk tehetségünk szerint, valamit a' kötelesség és a' barátság kíván; sőt mivel azon helyek, a' mellyek statzióúl valának ki rendelve, többnyire Nemesek által lakattatnak, ezek tulajdon nagy lelküségéből nem csak önként házokhoz fogadták barátságosan az utazó katonát; hanem még a' tartásban is tetemes segittséggül voltak; a' többi Megyebéli Urak is követték ezen ditséretre méltó példát, és mindnyájan a' szükséges fuharozásoktól sem voltak idegenek.

Melly háládatos szivvel vette légyen a' Cs. Orosz sereg szivességünket, meg tettik azon levélből, mellyet G. *Kutusow* Fő Hadi Kormányozó Ur Eő Excellentziája Nemes Torna Vármegyéhez botsájtott, mellyet közleni méltónak itéltem:

„*Torna Vármegye' Nemes Rendjei!* Ezen Vármegyének kisdéd kerületére nézve féltem attól, hogy talám az *Orosz* Cs. seregeknek tartásokra nem lenne elégséges: hanem bámulásomra, a' Nemes Rendek, megnevezve pedig a' V. megye igen érdemes Vice Ispánja, *Lanczy József* ur, az ő erantunk való gondos és bölts magok vise-

lete által egészen fel'ül ha'adták remétségemet. A' mi tsak az Orosz Cs. seregeknek tartatásokat, szállításokat, 's egyéb rendelkezéseket illette, mindent jó móddal megtétezt a' tisztelt Vice Ispány ur. Köszönöm néki és a' Rendeknek, kiváltképpen pedig a' Nemességnek, hogy ámbár őket az ő nemesi jussaik mind ezektől mentekké tehetnék volna, tsakugyan szállást és élelmet szolgáltattak seregeinknek. Az ő nemes szívü jó magokviseleteket valamint az én Monarchámnak úgy ő Császári és Apostoli Kir. Felségének is ajánlani tudni fogom. Fogadják-el a' Nemes Rendek ezen alkalmatoffággal határt nem eszérő tiszteletemet. *Kassán* Jan. 4-kén, 1806 ban. — „

„*Kutusoff*, fő vezér.

Ilyen szépen irnak hazánknak más V. megyeiből is minden felől, a' hol az Orosz Cs. seregek keresztül mentek, mind a' miéinknek hozzájuk mutatott szívességükről mind költsönösön az Orosz tsapatoknak tsendes magokviseletekről. — Semmi erőszakoskodásokról vagy ragadozásokról nintsen semmi hír. „Ha tele tál mellé ültették őket (így szól egy tudósítónk) a' mellé jó szívvel leültek, mint az ő állapotjokban mi is tselekedtünk volna. Ha kik pénzel kínálták őket, azt el nem vették, minthogy abban fogyatkozások nem volt, sőt magok az Orosz katonák így szollították-meg népünket: *Dáj kruha já dám novcze*, az az, *adgyál kenyeret én adok pénzt*. Többire 35 elztendős szerü szép izmos emberek.

Somogy Vármegyéből, Kapolyról Januar. 28 kán. Rettenetes doleg a' mi történt a' mi

szomszédságunkban lévő helységben Bálványoson. Ugyan is e' folyó 1806 ik eszt. Jan. 14 ik napján az oda való Kéf. Prédikátor Tiszt. *Tóth Péter* Ur, egy igen szép, egészséges erős, fiatal férjfiú, estveli 7. és 8. óra között a' tseléd szobájába az asztal mellett olvasgatván, a' felesége pedig és a' szolgáló fondogálván, apró 4 gyermekei pedig már le nyugodván, hat gyilkos haramjától megtámadtatott, kik közül három kívül vigyázott, három pedig a' házban benn dolgozott. A' leg első bé menvén 's ekképpen köszömvén : Jó estvét! egyenesen ment a' Tiszteletes Urnak 's kezében lévő baltájával fejbe vágta. A' Tiszt. Ur meg rémülvén mindenét nékiük ajánlotta csak hogy az életét hagyják meg; de ezek a' vért szomszúhozó gyilkosok csak ezt hiabálták : Nem kell nekünk a' pénzed — az életed kell — csak a' fejét, és a' mejjét vágd hadd haljon meg! A' Tiszt. Ur a' fején és a' mejjén 's nyakán halálos sebeket kapván a' ház közepére hasra esett, és szörnyű halállal e' gonosz vi'ágból ki mult.

Az után a' Tiszt. Afiszonynak fordultak és annak is a' fején négy nagy sebeket ejtettek. A' szolgáló, a' kályha mellől látván a' nagy veszedelmet az ágy alá vette magát észre vehetetlenül, 's meg menekedett. A' gyermekek pedig fel ébredvén és sikoltozván, felibek állott az egyik gyilkos 's így fenyegette őket fényes baltájával : Csak egyet piszenjetez mindjárt agyon vagdallak; a' Tiszt. Afiszonynak pedig meg parantsolták hogy a' siró gyermekét szoptassa.

Ezzel a' Tiszt. Urat holtan, a' Tiszt. Afiszont pedig fél holtan a' Cselédházba hagyván,

mentek az első szobának, annak ajtaját, melly bé volt zárva bé felfegettek; az Ekklesia ládáját felhasogották, a' benne lévő pénzt mind el ragadozták, de a' szerentsélen Tiszt. Urnak pénzére, *melly az asztalának valamelly rejtekébe volt zárva*, nem akadtak. Az Oskola mester ki a' Tiszt. Ur szomszédjába lakik, akkor jöven haza a' faluból, annak neszét minthogy a' kis kutyája vele volt észre vévén, a' rablásnak tsak hamar véget vetettek 's el lodultak. A' szolgáló a' Cseléd ház ablakán által látván hogy mind a' hatan már el mentek, ki jött a' szobából, futott egyenesen a' mesterhez, ez futtatta a' Dehányhoz vagy Egyházfihoz; ki mindjárt hirt adott egy legközelebb lévő Lakadalmas ház népnek, 's ezek többekkel együtt lármát ütven futottak de már későn a' Parochialis házhoz. A' Rektor a' ki mindjárt által ment a' veszedelemnek látására; a' vérből fel emelte a' Ház közepén fekvő Principallist, a' kinek ugyan teste még akkor meleg volt, de már a' lélek belőle el költözött, és a' vériből ki mosogatván az első szobába vitte másokkal 's ott ki nyújtóztatták. — A' Tiszt. Aszszony pedig a' gyilkosok parantsolatjára tsetsemő gyermekét szoptatván a' böltsöben, azt a' maga sebjeiből ki folyt 's már a' gyermek szájján és orán meg aludt vérével meg fojtotta volna (minthogy magán kívül volt) ha a' Rector nem érte 's az aludt vért az ártatlanról el nem háritotta volna.

Ez után harmad nappal, az az Januar 16-dikán az ekképpen megöletett Tiszt. Ur, elébb meg vizsgáltatván két Chirurgusok által, két Prédikátzióval, mellyeket a' butszó versek váltot-

tak fel számossan öszve gyült T. T. Predikátor és Oskola Rector Uraknak 's temérdek köz népnek kesergő ki kísérésekkel igen tisztellégesen el temetett. Melly példás temettséget meg fényesített Tek. Szala Lövői *Csapody Gábor* örökös földes Uraság is alázatos, személyes meg jelenésével. Ez a' kegyes szivü Uraság azonkívül hogy a' jelenlévő T. T. Prédikátorokat és Rectorokat asztalánál jó szivvel látta, igen dicséretes buzgoságot mutatott ennek a' hallatlan vakmerőségnek és szörnyü gonofságnak ki keresésében és ki nyilatkoztatásában: mert az egész környékről a' gyanús személyeket mindjárt minden idő haladék nélkül megfogdoztatván magához vitette, a' kik között egy pulztai gulyásra reá is esmert a' szolgáló és a' Tiszt. Urnak leánykája; de ez a' megbéllyegezett lelki esméretü meg-átolkodott gonosz tévő tellyességgel semmit sem vall. *Már nékem u. m: úgy is meg kell halnom — jobb csak egynek veszni el mint többnek.* Azt valja mind a' szolgáló mind a' Leányka, hogy e' vágott leg elsőben is hozzá a' Tiszt. Urhoz. — A' Tiszt. Aszszonynak élete felől elsőben jó reménységet nyújtottak a' mellette lévő Chirurgusok, de csak ugyan a' szivbéli fájdalom a' vett sebeknek keserves fájdalmaival elegyítettvén, erőt vettek gyenge testén 's ki mult Jan. 25-dikén 's az elsőhöz hasonló tisztelléggel el temetett a' következett napon.

Weszprém Vármegyében a' Gróf Zichy Familia Suuri jofzágában ilyen gonofságot követett-el a' mult hónap' első napján egy fiatal erdőpálztor az Uraság Vadászával. Elhitetyén ezt a' legény, hogy ez erdőben valami nagy kintsre ta-

lált volna, rá veszi, hogy minden veszedelemtől való félelem nélkül kimegy véle az erdőre. Ott ki nézi az alkalmatosságot a' gonosz legény, 's midőn a' *Vadász* semmi a' félet nem gyanítana, agyon lövi. Onnan hietve haza menvén mondja a' *Vadász* viselő's feleségének, hogy ők ugyan a' kintset megtalálták volna, hanem egyedül magok haza nem bírják, melyre nézve meanyen ki ő is segittsen haza vinni. Az aszszony befogatja a' lovakat, és a' legénnyel az erdőnek veszi útját, a' ki ötet mihelyest magános helyre értek, hasonló kegyetlenséggel agyon lötte. Azzal ismét a' *Vadász* hazához vissza térvén, azt mondotta az ő négy nevendék gyermekeinek, hogy szüléik Pudek-be a' templomba mentek volna, 's azzal a' ládákat feltörvén 's az azokban talált pénzt és az egyéb betses portékákat magához vévén elvitte: hanem három nap alatt a' történetnek híre elterjedvén, a' gonosztévőre Szombathelyen rá talál-
tak, és megfogták.

Frantzia Birodalom.

A' Birodalom Fő Kantzellariususa Jan. 22-kén a' Szenátusba menvén, *Napoleon* Császárnak egy ehez intézett levelét olvasta-fel ott, a' mely *Boharnois Eugeniusnak* az ő Felsége fiává lett fogadtatását foglalja magában, ilyenképpen: —

„A' 11-ik esztendő Floreal hónapjának 18-kán kijött Szenatuskonzultum mindenekről gondoskodott, a' mi csak a' Frantzia Birodalom Koronáját illetheti. A' mi Olasz országai Királyi Birodalmunk Konstitutiójához tartozó első Statútum, a' melly 1805 ben Mártz. 19-kén jött ki megha-

tározta, hogy ezen Korona a' mi maradékunknak egyenes és törvényes lineáján mennyen-le örökség szerént, akár természet akár fogadás szerént való légyen az. Azok a' veszedelmek, a' melyeknek mi a' hadakozás' közepette kitétetve voltunk, és a' melyeket a' mi Olasz országi népeink meg nagyobbaknak lenni képzeltek mint voltak, valamint szin'én azon veszedelmek is, a' melyeknek a' Frantzia ország még hatra lévő ellenségeivel való tsatázásainkban kitétetődhetünk, nyughatatlankodásra adták azon népeinknek okot; az ő jövő állapotjuk eránt való bizontalankodás miatt nem élhetnek olyan bátorságban mint törvényeink mérseklettségek és jóvóltok szerént élhetnének. Első kötelességünknek esmérjük lenni azt, hogy ezen nyughatatlankodástól megmentésük öket. Ehez képeft meghatároztuk magunkban, hogy Princz *Eugenius* Birodalmunk Fő Státus-Kanczellariustát Olasz országunk Vice Királyát, fiunká fogadjuk (adoptáljuk). Mi ötet magunk és természeti 's törvényes gyermekeink után, Olasz ország' Királyává rendeltük, és meghatároztuk, hogy valamint a' mi egyenes törvényes és természeti maradékunk úgy a' mi fiunknak *Eugenius*-nak maradéka félbeszakadásával, *Olasz ország' Koronája* azon vérünkből való Princznek fiára vagy leg közelébb való atyafiára szálljon, a' ki ezen történetnek elkövetkezésekor Frantzia országban uralkodni fog. Egersersmind azt is méltóságunkhoz illőnek találtuk lenni, hogy Princz *Eugenius*, ha szintén a' mi fiunká való fogadtatása által az Olasz Koronánál semmi egyébhez való juft nem nyér is, mind azoknak a' ditsősségeknak részese-

vé legyen, a' mellyek a' mi fiunká való léte-
 vel özsze vannak foglaltatva; szükséges lévén jól
 megérteni, hogy az ő fiunká való fogadtatása sem néki
 sem maradékainak semmi esetben és semmi környül-
 állások között just nem adhat a' Frantzia Koroná-
 hoz, a' melynek örökség szerént való következé-
 se a' Birodalom Konstituziója által megmásolha-
 tatlanúl meghatározott. Minden századok bé-
 li tapasztalások tanítanak bennünket arra, hogy
 a' törvényeknek egyformaságok ártalmas a' Biro-
 dalmak hatalmának 's jó intézeteinek, mihelyest
 megszibire kiterjesztődik, mint sem a' népek szo-
 kásaik és a' tartományok' fekvéseik megengednék.
 Egyéb eránt magunknak tartjuk azt, hogy további
 rendelkezéseink által közönségessé tetessük azon egy-
 más között való függés' állapotját, a' mellyet
 magunk után a' Frantzia Birodalomnak minden
 szövetséges társai között felállítani szándékozunk.
 Ezen külömbkülömbféle egymástól nem függő ré-
 szeknek, az ő közönséges hasznokra nézve egy kö-
 zönséges özsze kötődésben kell egymással lenniük.
 A' mi Olasz országi népeink hathatos örömmel
 fogják felöllek való gondoskodásunknak bizonyosá-
 gát hallani. Ők ezen ifiú Princz' országlásának
 állandóságában, a' ki ilyen zenebonás időkben 's
 kivált ezen első és még a' tapasztalt embereknek
 is terhes szempillantatban is, a' szeretet által ural-
 kodni 's törvényeink eránt kedvességet szerezni
 tudott, zállogát fogják jelen való boldogságoknak
 szemlélni, &c. &c. Költ *Monachiumban*, Jan.
 12-kén, 1806. —

„Napoleon.

Meghatározta a' Szenatus, hogy ezen levé-

lért megköszönő irást készíttessen és küldjön a' Császárhoz, 's annak készíttését egy Kommisszióra bízta, melynek tagjai *Lacepede*, *Semonville*, és *Sieyes*.

Az Olasz országból Párisba érkezett tudósítások szerint a' *Massena* vezérlése alatt lévő sereg a' *St. Cyr* vezérlése alatt valóval egygyesülvén a' Nápolyi tartományokra, három helyeken, leg kisebb gátoltatás nélkül bényomúlván, a' Nápoly városa mellett fekvő Anglus és Orosz sereg hajókra ült.

Párisból, Jan. 28-kán. A' Császár *incognito* jött vissza tegnapelőtt estve Párisba. Csak annyi jelét látták megérkezésének, hogy három hintó jött bé posta lovakkal igen sebesen. Megérkezése után három orákkal, az az éjjeli 11 órakor, már a' közönséges kintstár Minifterével munkálkodott ő F.ge, midőn tegnap reggeli 6 órakor a' Thülleria palota' ujj szobáinak szemlélésében foglalatoskodott volna, mégakkor hirdette az ágyuk dörgése, megérkezését. Az után 9 órakor ismét Miniftereivel fogott a' Munkához; &c.

Ma, a' maga familiája béli Princzektől, a' Birodalom Nagy Tisztjeitől, Minifterektől, a' Cs. Palota Tisztjeitől, 's a' Status Tanátstól körülvéttetve és a' thronuson ülve, fogadta el a' Császár a' Konstituzió szerint való fő Hivatalokat *in corpore*, t. i. a' Szenátust, Tribunatust, &c. Leg előbb *Francois de Neufchateau* köszöntötte ő F.gét, a' Szenátus nevében egy beszéddel, ilyen kifejezésekkel: — „

„Mely szép nap Frantzia országra nézve az, a' melly vissza adván néki Felségednek láthatá.

sát, mint ha új világosságot és új életet adott volna néki. Melly szép szempillantat a' győzedelmnek és békefénynek minden fényességében szemlélni ezen thronust, a' melynek felfordítására száz ezer ember törekedett. Mely igen szeretjük mi, hogy Felsőgedet ezen ülni ily hosszú távolléte után szemlélhetjük! Hosszú távollétnek nevezhetjük mi ezt igazán, ha szintén csak valami négy hónapok teltek is el az alatt; ezeket századokká tették a' győzedelmek: 's házasokká tette ezeket nekünk még ennek felette az is, hogy alig várhattuk, hogy a' mi időnk béli Hérosz 's atyánkat és szabaditónkat ismét birhassuk és szemlélhessük, Ugy vagy on Felsőgedes Uram, szünet nélkül F. geddel voltunk Wertingennél, Ulmánál, Bétsben, Austerlicznél: sokkal kedvesebben pedig *Carlsruhe, Stuttgart*, 's végezetre *Monachium* városaikban. A' katonával győzedelmeskedésben foglalatostokunk, a' familia' attyával pedig egy szerentsés és fényes lakadalmat tartottunk. Melly igen tartozik Fr. ország a' maga negyedik Dynastiáját (Országgló házát) szeretni! Mi némü kérdések felytődtek meg mind kün mind benn! &c. &c. —

További kifejezései között ezen orátornak előfordult az is, hogy ha az ő megengesztelhetlen ellenségeik (az Anglusokat erti) a' *Napoleon* nagygyá tételére ösztáesküdték volna, tzieljokat jobban el nem érhatték volt, mint így. Végezetre kéri az Orátor a' Császárt, hogy végezhesse szavait ekképpen; *Éljen a' Nagy Napoleon!*

A' Császár röviden felelt ilyen szókkal: — „Köszöni a' Szenátusnak azon jó indulatját mel-

lyet annak előlölője kinyilatkoztatott. Ő F. ge ab-
ban találja egyedül való ditsőffégét, ha a' Fr. B-
rodalom sorsát olyan fundamentomra helyhez tethe-
ti, hogy a' leg később századok béli emberek tsak
ezen nevezetről *Nagy Nép* megtudhassák, hogy
felöle van a' szó."

N é m e t O r s z á g.

Bayreuthból Ján. 31 kén. A' tegnapelőtti
katona parádén forma szerént való módon hirde-
tődék ki itt az a' Kir. Kabinetomi jelentés: Hogy
Király ő F. ge elérte légyen fáradozásának azon
széljät, hogy a' békefféges környülállások ismét
helyreállítódtak, melyre nézve a' Pruszlus hadi
sereg, 60 ezer embert kivévén, ismét békefféges
lábba állittatik. Utoljára köszönetét intézi ő F. ge
a' maga seregeihez a' hadakozás béli terheknek
hordozásokért és szenvedésekért.

Frankfurtból (a' Mémus mellöl) Jan. 31-kén.
Ha az *Augereau* serege, mint a' jelek mutatják
jótska ideig nállunk fog maradni: az Anglus ke-
reskedők nem sok portékát fognak a' jövő husvé-
ti vá:ára ide hozni. Ugy látszik egyátalyában,
hogy minden lehető eszközök elő vétetődtek az
Angliai kereskedő portékáknak Német országról
való, ha nem egész kiszorittatásokra is, leg alább
béhezattatásoknak mennél jobban lehető gátolta-
tásokra.

Erlangából Febr. 3 kán. Két Auszriai Ba-
talionok Cseh országból jövén itt menének tegnap
Würzburg felé által, hogy azt mint a' *Ferdi-*
nand Fő H. tzeg' tulajdonát elfoglalják, a' hova
már e. h. első napján, mint az ő Választó Feje-
delmi Fő H. tzege megbízott Miniflere B, *Hü-*

gel ur ő Exc.ja, kinek kiserői között *Gr. Appony*, *B. Merian*, és *Lüczow* urak neveztetnek meg, érkezett vala, minckutánna, előre minden Bavarai hadi készületek eltakarítottak.

J e l e n t é s.

Bertuch Képeskönyvének újkiadása felől, melly négy nyelven készült.

Ezen Munkának új kiadásából, Deák, Magyar, Német és Frantzia Leirással vagy is Textussal jött ki eddig, az ígéret szerént minden Pesti vásárra gy-egy Tsomó, 's e' szerént a' jövő Jósefnapi Pesti vásárra az ötödik Tsomó is megjelenik. Az ezután következő Pesti vásárookra pedig mindenkor két két Tsomó fog kiadatni, és így elztendőnként nyoltz tsomó készül el. Meglehet azt szerezni akarmennyi számú Nyomtatványokban Pesten Kilián, Eggenberger, 's Kifs, és Posonban Schweiger Könyvárosoknál; a' kik készpenzért nem tsak egyenként adnak; hanem azon Uraknak, kik más vevők számára egyszerre öt nyomtatványt vitetnek az ötödiket ingyen ráadják, ha pedig több számmal vitetnek Tsomókat p. o. hatot, hetet, s. a. t. akkor pénzben tartásák vizsgál azon urak fáradságokért a' 20 pro Centót.

Ezen Jelenítés alkalmatosságával, ismét nem mulatjuk el azokat a' Titt. Urakat kérni, kiknek mind a' három Tsomót leküldöttük már; hogy azoknak árokat hozzánk felküldeni ne sajnálják. Fajdalmas dolog ugyan, hogy ezt annyiszor kén-telenítettünk emlegetni, de hát inkább félbe szakszizuk e' ezt a' felette költséges de szinte olly hasznos, mint mindenütt megkedvellet Munkát?